

**ІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-
ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
"ТРАНСФОРМАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ
МОДЕЛІ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ
ВІДНОСИН: ВИКЛИКИ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНІ
АСПЕКТИ"**

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ

**19 ЛИСТОПАДА 2018 Р.
М. УЖГОРОД**

Міністерство освіти і науки України
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
Кафедра фінансів і банківської справи
Департамент фінансів Закарпатської обласної державної адміністрації
Кафедра фінансів і банківської справи
Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка
Кафедра фінансів Національного університету «Львівська політехніка»

Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти

**Збірник матеріалів
III Всеукраїнської науково-практичної конференції
19 листопада 2018 року
м. Ужгород**

Ужгород – 2018

економічного розвитку регіонів

Пітюлич М.М., Загоруйко С.В.

Формування об'єднаних територіальних громад в регіоні в умовах здійснення адміністративно-територіальної реформи 154

Сочка К.А.

Місцеві бюджети: інструменти регіонального споживання чи розвитку 158

Шимон М.В.

Шляхи зміцнення фінансової незалежності місцевого самоврядування в Україні в умовах децентралізації 162

СЕКЦІЯ 3

СУЧАСНІ МЕХАНІЗМИ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Безноско К.О., Солодка С.Є.

Проблематика сьогодення: малий бізнес в Україні 165

Глеба Р.Я.

Аналіз інвестиційної діяльності в Україні 167

Грибанич М.М.

Аспекти формування механізму банкрутства підприємств в Україні 171

Данкович К.В.

Акціонерні товариства в Україні 174

Дуфинець В.В.

Розробка ефективної політики управління оборотними активами компанії 178

Зіновська С.І.

Доцільність використання методів мотивації персоналу на промислових підприємствах 181

Кобзар І.А.

Ефективний ризик-менеджмент – запорука фінансової стабільності банку 185

Куруц Г.Ю.

Функціонування спрощеної системи оподаткування в Україні 187

Лозиченко О.М.

Особливості використання інформаційного забезпечення при здійсненні фінансового аналізу діяльності промислових підприємств 190

Лукачина С.С.

Недоліки спрощеної системи оподаткування в Україні 194

Паламаренко Я., Лесько Л.

Організаційно-економічний механізм в ефективному управлінні процесами на підприємстві 196

Саенко Г.

Управление процессами финансового менеджмента предпринимательства по согласованным компонентам логистических коммуникаций 200

Список використаних джерел:

1. Боровик П. Проблеми адміністрування та напрями вдосконалення механізму справляння єдиного податку в Україні / П. Боровик, С. Колотуха, В. Бечко. // науково-практичний журнал "Бухгалтерський облік і аудит". – 2015. – №2. – С. 14.
2. Податковий кодекс України : від 02.12.2010 р. № 2755-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – №14. – Ст. 158.
3. Федчишин Ю. Спрощена система: скасувати не можна залишити [Електронний ресурс] / Ю. Федчишин. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <http://gazeta.dt.ua/finances/sproschna-sistema-skasuvati-ne-mozhna-zalishiti-.html>.

Яна Паламаренко, к. е. н., ст. викладач

Лідія Лесько, студентка 5 курсу

ВНАУ «Вінницький національний аграрний університет», м. Вінниця

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ В ЕФЕКТИВНОМУ УПРАВЛІННІ ПРОЦЕСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

У теперішній час, нестабільна ситуація на економічному та фінансовому ринках, яка викликана кризовими явищами, негативно вплинула на економічний стан багатьох підприємств різних галузей. Зокрема, багато з них так і не вийшли на бажаний рівень беззбитковості, не спромоглися бути конкурентними та фінансово стійкими. У свою чергу, спроби оздоровити ринкове господарство, забезпечити економіці стабільне зростання, а її реальному сектору суттєве поновлення так і не дали очікуваних результатів.

У зв'язку з цим виникають нові вимоги до управління реструктуризаційними змінами підприємств, оволодіння новими технологіями оздоровлення підприємств та забезпечення їх конкурентоспроможності. Тому, актуалізація ефективного управління набуває особливої значущості, вимагає комплексних методологічних досліджень, розробки науково обґрунтованої концепції стратегічного розвитку підприємств, процесів та механізмів управління підприємствами. Так як успішне вирішення цієї проблеми дозволить суттєво впливати на економічні процеси та фінансовий стан різноманітних суб'єктів господарювання.

Аналіз наукової літератури показав, що в сучасних умовах розвинутої форми товарного господарства спостерігаються такі засадні трансформації у процесі відтворення суспільного виробництва, а саме глобалізація економічного простору, загострення конкурентної боротьби між підприємствами, перенесення акценту в орієнтації суб'єктів господарювання на підприємницьку форму ведення господарської діяльності, прогресуюче розширення й домінування підприємницького середовища у реальному секторі економіки, кардинальна переорієнтація критичної кількості підприємств на застосування нецінових

методів конкуренції; диференціація організаційних структур підприємництва тощо.

Тому, за таких обставин перед суб'єктами господарської діяльності постають стратегічні завдання:

1) оптимізувати реалізацію власного економічного інтересу (максимізувати обсяг балансового прибутку, головним чином за рахунок отримання економічного прибутку);

2) забезпечити неперервність життєвого циклу підприємств. Нагальність вирішення цих завдань потребує проведення кардинальних змін в ієрархічному складі видів господарської діяльності підприємств. Акцент має бути перенесено з тріумвірату виробничої, комерційної та інвестиційної видів діяльності на інноваційну й управлінську [2, с. 563].

Від першої з цих нових базових видів господарської діяльності підприємства залежить можливість забезпечення та посилення його конкурентоспроможності за рахунок створення певних видів базисних інновацій (товарних, технологічних, технічних й організаційних). Кардинально новою метою управлінської діяльності підприємства є організація перманентного у часі й просторі процесу втілення вищезазначених інновацій у конкурентні переваги у процесі його господарської діяльності.

Реалізація окреслених фундаментальних цілей для забезпечення неперервності життєвого циклу підприємства можлива лише у довгостроковій перспективі, що, у свою чергу, передбачає уведення до складу такого блоку системи управління, як засоби (інструменти) управління, у якості базового елемента – стратегічного планування. Його об'єктом виступає процес розвитку суб'єкта господарювання. Таким чином, першочерговим базисним об'єктом управління стає не процес простого відтворення підприємства у короткостроковому періоді його господарської діяльності як автономної економічної системи або процес зростання цієї системи як простої форми її розширеного відтворення, а вища форма розширеного відтворення зазначеного базового виду економічних систем – процес розвитку.

Узагальнюючи підходи щодо трактування економічної сутності процесів економічного зростання й економічного розвитку на гранично вищому логічному рівні абстрагування можна виділити наступні їх характерні особливості: економічного зростання – це форма процесу розширеного відтворення суспільного виробництва на будь-якому рівні економічної сфери буття, що здійснюється за допомогою екстенсивних чи інтенсивно-екстенсивних засобів і супроводжується змінами параметрів (кількісними або кількісно-якісними) здатності економічної системи певного рівня щодо продукування економічних благ; економічний розвиток – це форма процесу розширеного відтворення суспільного виробництва на будь-якому рівні економічної сфери буття, що здійснюється за допомогою

інтенсивних засобів і супроводжується кардинальними змінами параметрів здатності економічної системи певного рівня щодо продукування економічних благ [4, с. 733].

В економічній науці на загальному рівні абстрагування поняття організаційно-економічний механізм трактується як сукупність інститутів, що забезпечують функціонування економічної системи. На базовому рівні економічної сфери буття – це функціонування наноекономічних систем, до яких відноситься підприємство. На рівнях більш високого порядку – функціонування відповідних економічних систем, що здійснюється у процесі взаємодій суб'єктів базового рівня, а також суб'єктів, що регулюють умови їх діяльності з різним масштабом охоплення простору економічної сфери буття [1, с. 29].

Господарський механізм для економічних систем будь-якого рівня включає наступні групи інститутів:

- мотиваційні, що зумовлюють процес функціонування економічної системи;
- формальні, що проявляються в особливостях організаційної структури, через яку відбувається процес функціонування економічної системи;
- інструментальні, завдяки яким забезпечується здійснення процесу функціонування економічної системи.

У свою чергу, для підприємства загальними елементами його господарського механізму у складі мотиваційних інститутів є наступні: економічний інтерес (максимальний обсяг загального прибутку); забезпечення неперервності життєвого циклу підприємства. Щодо різних форм процесу розширеного відтворення підприємства відмінності господарського механізму проявляються у наступному:

1) стосовно економічного інтересу: для процесу економічного зростання – орієнтація, головним чином, на нормальний прибуток (оптимізація обсягу загального прибутку завдяки ефекту масштабу); процесу економічного розвитку – орієнтація виключно на економічний прибуток (підприємницький);

2) забезпечення неперервності життєвого циклу: для процесу економічного зростання – протягом середньострокового періоду; процесу економічного розвитку – протягом довгострокового періоду [3, с. 654].

Елементами господарського механізму функціонування підприємства у складі формальних інститутів є наступні: організаційно-правова форма підприємства; організаційна структура підприємства; виробнича структура підприємства. У межах цієї групи інститутів немає диференціації за формами розширеного відтворення підприємства.

Для підприємства загальними елементами його господарського механізму у складі інструментальних інститутів є наступні: тип інновацій; склад інновацій.

III Всеукраїнська науково-практична конференція «Трансформація національної моделі фінансово-кредитних відносин: виклики глобалізації та регіональні аспекти»

Наукове видання

**ТРАНСФОРМАЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ
ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИХ ВІДНОСИН: ВИКЛИКИ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНІ АСПЕКТИ**

Збірник матеріалів
III Всеукраїнської науково-практичної конференції
19 листопада 2018 р.
м. Ужгород

Відповідальний за випуск: Варцаба В.І., д.е.н., доцент,
завідувач кафедри фінансів і банківської справи
економічного факультету ДВНЗ «УжНУ».

Матеріали подані в авторській редакції

